
ஸ்ரீ சாயி சத்ஸரிதம்

SHRI SAI SATCHARITA

(TAMIL)

Chairman

Shri Sai Baba Sansthan, Shirdi,

Tal. : Rahata, Dist. Ahmednagar - 423109.

Tel. : (02423) 258500, Fax : 258770 / 258870.

Email : saibaba@sai.org.in

Website : www.sai.org.in

Mumbai Office :

Sai Niketan, 804-B, Dr. Ambedkar Road,

Dadar, Mumbai - 400 014.

Edition : 19th Edition - 2014

Copies : 51,111

Price : Rs. 75.00

Copyright © : Shri Saibaba Sansthan Trust, Shirdi.

Printed by :

Sharda Grafix

B-257, Naraina Industrial Area,

Phase-1, Entry from back side,

New Delhi - 110 028.

ஸ்ரீ சாயி சத்ஸரிதம்

ஸ்ரீ சாயிபாபாவின்
அற்புத வாழ்க்கையும் உபதேசங்களும்

காலஞ்சென்ற ஹேமத்பந்த் என்னும்
ஸ்ரீ கோவிந்த்ராவ் ரகுநாத் தாபோல்கர்
அவர்களின்
மராட்டிய மூலத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு
நாகேஷ் வாகதேவ் குணாஜி

தமிழாக்கம்
சொக்கலிங்கம் சுப்பிரமணியன், B.E.,
GL ஹவுஸ், 5/168 - C சீத்தாராம் நகர், சாக்கோட்டை Post
கும்பகோணம், Pin - 612 401
போன் : (0435) 2414330
Email : chocksubbu@gmail.com

பிரசுரிப்பாளர்கள் : (புத்தகம் கிடைக்குமிடம்)

எக்ஸ்கியூடிவ் ஆபிஸர்
ஸ்ரீ சாயிபாபா சன்ஸ்தான் ட்ரஸ்ட், ஷீர்டி - 423 109
அஹமத்நகர் ஜில்லா, மஹாராஷ்ட்ரா.
போன் : (02423) 258500

&

ஸ்ரீ சாயிபாபா சன்ஸ்தான் ட்ரஸ்ட், ஷீர்டி
சாயி நிகேதன், 804 - B, டாக்டர் அம்பேத்கர் ரோடு,
தாதர், மும்பை - 400 014 (மஹாராஷ்ட்ரா)

நூல் விலை : _____

சமர்ப்பணம்

“அன்புடனும், பக்தியுடனும் யாரொருவர் எனக்கு ஒர் இலை, மலர், பழம் அல்லது நீரை சமர்ப்பிக்கிறாரே, அந்தத் தாய்மையான தன்னடக்கமுடையவருடைய அன்புக் கரணிக்கையானது ஆர்வத்துடனும், தாமதமின்றியும் என்னால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது”

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்
பகவத்கீதை அத். 9 : ஸ்லோகம் 26

அந்தர்யாமியாய் விளங்கும்

ஸ்ரீ சாயிபாபாவுக்கு

இப்பணியினையும் என்னையும் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

யொருளடக்கம்

அத்தியாயம்

பக்கம்

தமிழ் பதிப்பின் முன்னுரை
(மொழிபெயர்ப்பாளருடையது)

மொழி பெயர்ப்பாளரின் முன்னுரை
(இரண்டாம் பதிப்பு)

மொழி பெயர்ப்பாளரின் முன்னுரை
(பதினோராம் பதிப்பு)

1. நமஸ்காரங்கள் : பாபா கோதுமை மாவு அரைத்த நிகழ்ச்சியும் அதன் தத்துவ உட்கருத்தும் 1
2. இப்பணியைச் செய்வதன் நோக்கம் - இஃதை மேற்கொள்வதில் உள்ள திறமையின்மையும், துணிவின்மையும் - காரசார விவாதம் - குறிப்பிடக்கூடியதும் முனிவருடைய பட்டமுமான ஹேமத்பந்தை வழங்குதல் - குருவின் அவசியம். 6
3. சாயிபாபாவின் அனுமதியும் வாக்குறுதியும் - அடியார்க்கு இடப்பட்ட திருப்பணிகள் - பாபாவின் நிகழ்ச்சிகள் வழிகாட்டும் விளக்குகள் - அவரின் தாயன்பு - ரோஹிலாவின் கதை - பாபாவின் சுவையும் அமுதமுமான மொழிகள். 17
4. ஷீர்டிக்கு சாயிபாபாவின் முதல் விஜயம் - ஞானிகளின் வருகை - ஷீர்டி ஒரு புண்ணிய

தீர்த்தம் - சாயிபாபாவின் தோற்றம் -
 கௌலிபுவாவின் கருத்து - விட்டலின்
 பிரசன்னம் - ஷீர்சாகரின் கதை - பிரயாகையில்
 தாஸ்கணுவின் குளியல் - சாயிபாபாவின்
 அயோனி ஜன்மமும் அவரின் முதல் ஷீர்டி
 விஜயமும் - மூன்று சத்திரங்கள். 26

5. சாந்த்பாடலின் கல்யாண கோஷ்டியுடன்
 பாபாவின் வருகை - வரவேற்கப்பட்டு சாயி
 என அழைக்கப்படுதல் மற்ற ஞானிகளுடன்
 தொடர்பு - அவருடைய உடையும்
 அன்றாட நிகழ்ச்சி நியதிகளும் - பாதுகைகளின்
 கதை - மொஹிதினுடன் மல்யுத்தப் பயிற்சியும்,
 வாழ்க்கையில் மாற்றமும் - தண்ணீரால்
 விளக்கெரித்தல் - போலி குரு ஜவஹர் அலி.

38

6. குருவின் கை தீண்டலினால் ஏற்படும் பயன் -
 ராமநவமித் திருவிழா - அதன் ஆரம்பம்,
 மாறுதல்கள் முதலியன - மசூதி பழுதுபார்த்தல்.

51

7. வியத்தகு அவதாரம் - சாயிபாபாவின்
 குணாதிசயங்கள்- அவரின் யோக சாதனைகள்-
 அவரின் எங்கும்நிறை தன்மை - குஷ்டரோக
 அடியவரின் சேவை - குழந்தை
 கபர்டேயின் பிளேக் வியாதி -
 பண்டரீபுரத்துக்குச் செல்லல். 65

8. மானிடப் பிறவியின் சிறப்பு - சாயிபாபா
 உணவுப்பிச்சையெடுத்தல் - பாயஜாபாயின்
 சேவை - சாயிபாபாவின் படுக்கை -
 குஷால்சந்திடம் அவருக்கு உள்ள பிரேமை. 78

9. விடைபெறும்போது சாயிபாபாவின் ஆணைகளுக்குக் கீழ்ப்படிதல் - கீழ்ப்படியாதிருத்தலின் விளைவு - சில நிகழ்ச்சிகள் - பிச்சை எடுப்பதும் அதன் அவசியமும் - பக்தரின் (தர்கட் குடும்பத்தின்) அனுபவம் - பாபா எவ்வாறு திருப்தியுடன் உண்பிக்கப்பட்டார். 88
10. சாயிபாபாவின் வாழ்க்கை நடைமுறை - அவர் படுக்கும் பலகை - ஷீர்டியில் அவரின் வாசம் - அவரின் அறிவுரைகள் - அவரின் பணிவு - மிகவும் எளிய வழி. 99
11. சகுணப் பிரம்மமாக சாயி - டாக்டர் பண்டிட்டின் வழிபாடு ஹாஜி சிதிக்ஃபால்கே - பஞ்சபூதங்களின்மேல் பாபாவின் கட்டுப்பாடு. 111
12. சாயி லீலைகள் - (1) காகா மஹாஜனி, (2) வக்கீல் துமால், (3) திருமதி நிமோண்கர், (4) முலே சாஸ்திரி, (5) ஒரு டாக்டர் ஆகியோரின் அனுபவங்கள். 119
13. மேலும் பல சாயி லீலைகள் - வியாதிகள் குணமாக்கப்படுதல் (1) பீமாஜி பாடல், (2) பாலா ஷிம்பி, (3) பாபு சாஹேப் பூட்டி, (4) ஆலந்தி ஸ்வாமி, (5) காகா மஹாஜனி, (6) ஹர்தாவைச் சேர்ந்த தத்தோபந்த். 127
14. நாந்தேடைச் சேர்ந்த ரத்தன்ஜி வாடியா - மௌலா சாஹேப் முனிவர் - தக்ஷிணை சாஸ்திரம் - மீமாம்ஸம். 135

15. நாரத இசைமுறை - சோல்கரின் சர்க்கரை இல்லாத தேநீர் - இரண்டு பல்லிகள். 146
16. துரித பிரம்மஞானம் & இவ்விரண்டு & அத்தியாயங்களும் சாயிபாபாவிடமிருந்து
17. துரிதமாக பிரம்மஞானத்தைப் பெற விழைந்த ஒரு செல்வந்தரின் கதையைப் பற்றிக் கூறுவதாகும். 152
18. ஹேமத்பந்த் எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு & ஆசீர்வதிக்கப்பட்டார் - திருவாளர் சாதே,
19. திருமதி. தேஷ் முக்கின் கதைகள் - நல்ல எண்ணங்களின் அவா நிறைவேற்றத்தை ஊக்குவித்தல் - உபதேச வகைகள் - அவதூறு பேசுவது பற்றியும், உழைப்புக்கு ஊதியம் கொடுப்பது பற்றியும் போதனைகள். 163
20. தாஸ்கணுவின் பிரச்சினை காகாவின் வேலைக்காரப் பெண்ணால் தீர்ந்தது. 187
21. (1) திரு.V.H. டாகூர், (2) அனந்தராவ் பாடண்கர், (3) பண்டரீபுரத்து வக்கீல் ஆகியோரின் கதைகள். 196
22. பாம்புக்கடியிலிருந்து மீட்புதவி - (1) பாலா சாஹேப் மிரீகர், (2) பாபு சாஹேப் பூட்டி, (3) அமீர் ஷக்கர், (4) ஹேமத்பந்த் - பாம்புகளைக் கொல்வதைப் பற்றிப் பாபாவின் கருத்து. 205
23. யோகமும், வெங்காயமும் - பாம்புக் கடியினின்று ஷாமா குணமாக்கப்படுதல் - வாந்தி பேதியின்

- (காலரா) கட்டளைகள் மீறப்பட்டன - குரு
பக்திக்குக் கடுமையான சோதனை. 215
24. பாபாவின் தமாஷும் வேடிக்கையும் - சணா
லீலை (1) ஹேமத்பந்த், (2) சுதாமர்,
(3) அண்ணா சிஞ்சணீகரும் மௌஷிபாயியும்.
225
25. அஹமத் நகர் தாமு அண்ணா - (1) வியாபார
விவகாரம் (2) மாம்பழ லீலை. 234
26. (1) பக்த பந்த், (2) ஹரிச்சந்திர பிதலே,
(3) கோபால் ஆம்ப்டேகர் ஆகியோரின்
கதைகள். 243
27. விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம், ஸ்ரீமத் பாகவதம்
ஆகியவற்றைக்கொடுத்து அனுகூலம் செய்தல்
தீக்ஷித்தின் விட்டல் காட்சி - கீதா ரஹஸ்யம் -
கபர்டே குடும்பம். 252
28. ஷீர்டிக்கு இழுக்கப்பட்ட சிட்டுக் குருவிகள்
(1) லக்ஷ்மிசந்த், (2) புர்ஹாண்பூர் மாதூ,
(3)மேகா. 263
29. (1) சென்னை பஜனை சங்கம்,
(2) டெண்டுல்கர் (தகப்பனாரும் மகனும்),
(3) டாக்டர் கேப்டன் ஹாடே,
(4) வாமன் நார்வேகர் ஆகியோரின் கதைகள்.
274
30. (1) வணியைச் சேர்ந்த காகாஜி வைத்யா,
(2)பம்பாயைச் சேர்ந்த பஞ்சாபி ராம்லால்.
284

31. (1) சந்நியாசி விஜயானந்த், (2) பாலாராம்
மான்சர், (3) நூல்கர், (4) மேகா, (5) புலி
இவர்களெல்லாம் பாபாவின் முன்னிலையில்
உயிர் நீத்தல். 292
32. குரு - கடவுள் தேவை - பட்டினி
அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. 301
33. உதியின் பெருமை
தேள்கடி - பிளேக் வியாதிகள்
குணமாக்கப்படுதல் - ஜாம்நேர் அற்புதம் -
நாராயண்ராவின் வியாதி - பாலாபுவா
சுதார் - அப்பா சாஹேப் குல்கர்ணி, ஹரிபாவ்
கர்ணிக். 312
34. உதியின் பெருமை (தொடர்ச்சி)
(1) டாக்டரின் சகோதரியின் மகன், (2) டாக்டர்
பிள்ளை, (3) ஷாமாவின் மைத்துனி,
(4) ஈரானியப் பெண், (5) ஹர்தா கனவான்,
(6) பம்பாய்ப் பெண்மணி. 325
35. சோதிக்கப்பட்டுப் போதாக்குறை ஏதுமில்லை
எனக் கண்டுணர்தல் - காகா மஹாஜனியின்
நண்பரும், எஜமானரும் - பாந்த்ராகாரரின்
தூக்கமின்மை வியாதி - பாலாஜி பாடல்
நெவாஸ்கர். 334
36. (1) இரண்டு கோவா கனவான்கள், (2) திருமதி
ஒளரங்காபாத்கர் ஆகியோரின் அற்புதக்
கதைகள். 345
37. சாவடி ஊர்வலம். 355

38. பாபாவின் ஹண்டி - கோவிலை
மதிக்காதிருத்தல் - காலா அல்லது கதம்ப
உணவு - ஒரு கிண்ணம் மோர். 362

39. பாபாவின் சமஸ்கிருத ஞானம் - கீதையின் ஒரு
& ஸ்லோகத்திற்கு பாபாவின் பொருள் விளக்கம் -
(50) சமாதி மந்திர் கட்டுதல். 371

40. பாபாவின் கதைகள்
(1) திருமதி தேவின் 'உத்யாபன்' விழாவிற்கு
ஒரு சந்நியாசிபோல் மற்ற இருவருடன்
செல்லுதல் (2) ஒரு சித்திர ரூபத்தில்
ஹேமத்பந்தின் வீட்டுக்குச் செல்லுதல். 383

41. சித்திரத்தின் கதை - கந்தல் துணி திருடுதலும்,
ஞானேஷ்வரி பாராயணமும். 390

42. பாபா மஹா சமாதியடைதல் :
முன்பாகவே உணர்த்திய குறிப்பு - ராமச்சந்திர
தாதா பாடல், தாத்யா கோதே பாடல் இவர்கள்
மரணம் தவிர்த்தல் - லக்ஷ்மிபாய் ஷிண்டேவுக்கு
தர்மம் செய்தல் - கடைசி நேரம். 398

43. பாபா மஹா சமாதியடைதல் (தொடர்ச்சி) :

& ஏற்பாடுகள் - சமாதி மந்திர் (கோவில்) - செங்கல்

44. உடைதல் - 72 மணி நேர சமாதி - ஜோகின்
துறவு - பாபாவின் அமுத மொழிகள். 407

45. காகா ஸாஹேபின் ஐயமும், ஆனந்த்ராவ் கண்ட
காட்சியும் - மரப்பலகை பாபாவின்
படுக்கைக்கானது, பகத்தினுடையது அல்ல!

46. பாபாவின் கயா பயணம் - ஆடுகளின் கதை. 426
47. பாபாவின் பூர்வஜென்ம ஞாபகங்கள் - வீரபத்ரப்பா, சனபஸப்பா (பாம்பு, தவளை) இவர்களின் கதை. 433
48. அடியவர்களின் அல்லலை அகற்றுதல் - (1) ஷேவடே, (2) சபட்ணேகர் ஆகியோரின் கதைகள். 442
49. (1) ஹரி கானோபா, (2) ஸோமதேவ் ஸ்வாமி, (3) நானா சாஹேப் சாந்தோர்கர் ஆகியோரின் கதைகள். 451
50. (1) காகா சாஹேப் தீக்ஷித், (2) ஸ்ரீ தேம்பே ஸ்வாமி, (3) பாலாராம் துரந்தர் ஆகியோரின் கதைகள். 459
- முடிவுரை 469
- ஆரத்தி 474
- ஸ்ரீ சாயிபாபா அஷ்டோத்ர சதநாமவளி 476

ஓம்
ஸ்ரீ சாயிராம்
தமிழ் பதிப்பின் முன்னுரை
(முதற் பதிப்பு)

1964ஆம் ஆண்டு முதல் கோயமுத்தூர் ஸ்ரீ நாகசாயி மந்திருக்கு அடிக்கடி செல்லும் பாக்கியம் பெற்றிருந்தேன். ஷீர்டி சாயிபாபா அவர்களின் வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தை அறிய விழையும் தூண்டுதலால் அப்போது அங்கு இருந்த திரு. A.V.K சாரி அவர்களிடமிருந்து ஸ்ரீ சாயி சத்சரிதம் என்னும் நூலின் ஆங்கிலப் பதிப்பை வாங்கிப் படித்தேன்.

ஸ்ரீ சாயி சத்சரிதத்திற்கு என உரிய தனிச்சிறப்புகளாவன

1. சத்சரிதம் பாபா இவ்வுலகத்தில் வாழ்ந்திருந்தபோதே அவரால் ஆசீர்வாதம் செய்யப்பட்டு திரு. ஹேமத்பந்த் அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

2. இந்நூலைக் குளித்தபின் ஆசாரம், அன்பு, நம்பிக்கையுடன் எவரெவர் ஒரு வாரத்தில் படித்து முடிக்கிறார்களே அவர்களுடைய கேடுகள் அழிக்கப்படும் எனக் கூறப்படுகிறது. இந்நூலைப் படிப்பதால் என்னென்ன நலன்கள் கிடைக்கும் என்பதைப் பிற்சேர்க்கையில் காணலாம்.

3. கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பைபிளும், முஹமதியர்களுக்குக் குரானும், சைவர்களுக்குத் தேவாரம், திருவாசகம், வைணவர்களுக்குத் திவ்வியப் பிரபந்தமும் எவ்வாறு உயர்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறதோ அவ்வளவு முக்கியம் வாய்ந்த நூலாக ஷீர்டி சாயி பக்தர்களுக்கு 'ஸ்ரீ சாயி சத்சரிதம்' கருதப்படுகிறது.

பின்னர் இந்நூல் இதுகாறும் தமிழ் மொழியில் வெளிவராதது அறிந்து அதை நான் தமிழில் மொழிபெயர்க்க விரும்பினேன்.

இது குறித்து 1966-ஆம் ஆண்டில் ஷீர்டி சமஸ்தானத்திற்கு எழுதிக் கேட்டேன். அப்போது இருந்த கோர்ட்டர் ரிஸீவர் திரு. B.C. போட்னிஸ் அவர்கள் என்னை ஊக்குவிக்குமுகமாகப் பதில் எழுதினார்.

தொடர்ந்த பல கடிதப் போக்குவரவுகளுக்குப் பின்னர் 1968ஆம் ஆண்டில் பம்பாய் ஹானாரரி சிட்டி சிவில் கோர்ட்டார் நான் தமிழில் சத்சரிதத்தைப் பதிப்பிப்பதை அங்கீகரித்து இருப்பதாக அப்போதைய ரிஸீவர் திரு. D.D. பதன்கர் அவர்கள் மூலம் எனக்குத் தெரிவித்தனர். பல்வேறு காரணங்களால் இந்நூலை அப்போதே வெளியிட இயலவில்லை. இது குறித்து மீண்டும் சமஸ்தானத்திற்கு ஜூன் 1980ல் எழுதி Mr. K.H. கக்ரே அவர்களின் செயல்முறை திட்டப்படி மீண்டும் இந்நூலை வெளியிடும் முயற்சியில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வெற்றிபெற்றேன்.

ஷீர்டி சாயிபாபாவின் மகத்தான கருணையும், ஆசியுமே இப்புத்தகத்தை நன்முறையில் வெளியிடும் என் முயற்சியை சிறப்புற ஈடேற்றி வைத்தது.

எனது முயற்சியில் முன்னர் என்னை ஊக்குவித்த எனது தாயார் காலம்சென்ற வேதாம்பாள் அவர்களை மரியாதையுடன் நினைவு கூர்கிறேன். தற்போது என்னை ஊக்குவித்துக்கொண்டும், உறுதுணை புரிந்துகொண்டும் இருக்கும் என் தந்தையார் திரு. R. சொக்கலிங்கம் அவர்களுக்கும், என் தமையனார் திரு. C. முத்தையா, M.Sc., அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலை நல்லமுறையில் அச்சேற்றி அழகான நூலாக உருவாக்கி வழங்கிய புதுக்கோட்டை M/s. சர்மாஸ் சானடோரியம் அச்சகத்தினருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக இந்நூலைப் பதிப்பிப்பதற்கு ஒப்புதல் வழங்கிய ஷீர்டி சாயி சமஸ்தானத்துக்கும், எனது மொழிபெயர்ப்பு புத்தக உருவில் வெளிவர தக்க முயற்சிகளை உடனே எடுத்த தற்போதைய சமஸ்தான ரிஸீவர் திரு. K.H. கக்ரே அவர்களுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஜெய் சாயிராம்

அன்பன்,

சொக்கலிங்கம் சுப்பிரமணியன்

தேதி : 2.10.1980

காந்தி ஜெயந்தி

ஓம்
ஸ்ரீ சாயிராம்

மொழிபெயர்ப்பாளரின் உரை
(15வது பதிப்பு)

ஷீரடி சாயிநாதரின் அளவற்ற கருணையினாலும் நிகரற்ற அன்பாலும் எண்ணற்ற சாயி பக்தர்களின் இடையீடு அற்ற பிரார்த்தனைகளாலும் தங்கள் கரங்களில் இந்த 15வது பதிப்பு திகழ்கின்றது. ஸ்ரீ சாயிசத்சரித்திரம், பாபா பக்தர்களுக்கு அருளிய வரப்பிரசாதம் அரிய பொக்கிஷம். இதில் உள்ள பாபாவின் அற்புதமான வாக்குறுதிகளையும் உறுதி மொழிகளையும் பக்தர்கள் கருத்தூன்றி பயின்று பலனடைய வேண்டுகிறேன்.

இந்த 15வது பதிப்பு வருவதில் பரிபூரண ஒத்துழைப்பு நல்கிய ஷீரடி சாயி சமஸ்தான் அதிகாரிகளுக்கும், அரும்பணி ஆற்றிய சிதம்பரம் சாயிபக்தர் திரு. மஹாதேவன் B.E., அவர்களுக்கும், உதவிகோரியபோதெல்லாம் வந்து ஒத்துழைப்பு நல்கிய சாக்கோட்டை திரு. இரா.செந்தில் B.A., அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளை இதன் மூலம் உரித்தாக்குகிறேன்.

ஜெய் ஸ்ரீ சாயிராம்

ஸ்ரீசாயி சேவையில் அன்புடன்
சொக்கலிங்கம் சுப்ரமணியன்

தேதி : 11.09.2010
விநாயக சதுர்த்தி
கும்பகோணம்.

அத்தியாயம் - 1

நமஸ்காரங்கள் : பாபா கோதுமை மாவு அரைத்த நிகழ்ச்சியும் அதன் தத்துவ உட்கருத்தும்.

புராதனமானதும், மிக்க மரியாதை உள்ளதுமான வழக்கத்தின்படி ஹேமத்பந்த், இந்த சாயி சத்சரிதத்தைப் பல்வேறு நமஸ்காரங்களுடன் எழுத ஆரம்பிக்கிறார்.

1. முதலில் எல்லாவித இடையூறுகளை நீக்குதற் பொருட்டாகவும், தன் பணி வெற்றியுறவும் 'ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை' மிக்கப் பணிவுடன் தலை தாழ்த்தி வணங்குகிறார். ஸ்ரீ ஷீர்டி சாயியே, கணபதி என்றும் கூறுகிறார்.

2. பின்னர் தன் மனத்திலே உதித்த எண்ணங்களை உயர்த்தி உணர்வூட்ட தம் தாய் சரஸ்வதியை நமஸ்கரிக்கின்றார். ஸ்ரீ சாயி 'அறிவின் தெய்வமே' என்றும், அவரே தன் வாழ்க்கை கீதத்தை அழகுடன் பாடுகிறார் என்றும் கூறுகிறார்.

3. ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழிலையும் முறையே நிகழ்த்தும் பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரர் ஆகியோரையும் வணங்கி சாயிநாதர் அவர்களுடன் ஒன்றானவர் என்றும், சம்சாரம் என்னும் ஆற்றினை நாம் தாண்ட, நம்மைச் சும்நது செல்லவல்ல மாபெரும் சத்குரு என்றும் விளம்பி,

4. பின்னர் பரசுராமரால் கடலினின்று உயர்த்தப்பட்ட கொங்கண தேசத்தில் அவதரித்துத் தம்மைக் காக்கும் தம்

குலதெய்வமான நாராயண் ஆதிநாத் மற்றும் குடும்பத்தின் ஆதிபுருஷரையும் நமஸ்கரித்து,

5. பின்னர் தனது கோத்திரத்தில் அவதரித்த பரத்வாஜ முனிவரையும், பல்வேறு ரிஷிகளான யக்ஞவல்க்யர், பிருகு, பராசரர், நாரதர், வேதவியாசர், ஜனகர், ஜனந்தனர், ஜனத்குமாரர், சுகர், செளனகர், விஸ்வாமித்ரர், வசிஷ்டர், வால்மீகி, வாமதேவர், ஜைமினி, வைசம்பாயனர், நவயோகீந்திரர் முதலியோரையும் நவீன மஹான்களாகிய நிவ்ருத்தி, ஞானதேவர், சோபான், முக்தாபாய், ஜனார்த்தனர், ஏக்நாத், நாமதேவர், துகாராம், கனகர், நரஹரி முதலானோரையும் பணிந்து தலைவணங்கி,

6. பிறகு தனது தாத்தாவான சதாசிவரையும், தகப்பனாரான ரகுநாதரையும், தம் இளம் வயதில் மறைந்த அன்னை மற்றும் அவரை வளர்த்த அத்தை, அன்பிற்குரிய அண்ணன் ஆகியோரையும் வணங்கி,

7. பின்னர் படிப்பவர்களை வணங்கி, தமது பணிக்கு முழு அன்பையும், சிதையாத கவனத்தையும் கொடுத்தருள வேண்டிக்கொண்டு,

8. கடைசியாக தனது ஒரே அடைக்கலமும், பிரம்மமே மெய்ப்பொருள், பாரனைத்தும் மாயத்தோற்றம் என்று தனக்கு உணர்விக்கின்ற ஸ்ரீதத்தாத்ரேயரின் அவதாரமான சத்குரு ஸ்ரீ சாயிபாபா அவர்களை நமஸ்கரித்து, அங்ஙனமே எம்பெருமான் வதியும் எல்லா ஜீவராசிகளையும் வணங்கித் துதிக்கின்றார்.

பராசரர், வியாசர், சாண்டில்யர் முதலியோரது கருத்தின்படி 'பக்தியால் பலகாலும்' துதித்தவற்றைச் சுருக்கமாகக் கூறிய பின்பு ஆசிரியர் பின்வரும் நிகழ்ச்சியை விவரிக்கிறார்.

1910ஆம் ஆண்டிற்குப்பின், எப்போதோ ஒருநாள் நல்ல காலை நேரத்தில் மசூதிக்கு சாயிபாபாவைத் தரிசிப்பதற்காகச் சென்றிருந்தேன். பின்வரும் நிகழ்ச்சியைக் கண்ட நான் ஆச்சர்யத்தால் தாக்கப்பட்டேன். தமது முகம், வாய் இவற்றைக் கழுவிய பின்பு, சாயிபாபா கோதுமை மாவு அரைக்கத்

தயார்ப்படுவதில் முனைந்தார். ஒரு சாக்கைத் தரையில் விரித்து அதன்மேல் திருகையை வைத்தார். பின்பு முறத்தில் கொஞ்சம் கோதுமையை எடுத்து தம் கஃப்னியின் கைகளை மடக்கிவிட்டுக்கொண்டு கையளவு கோதுமையை திருகைக் குழியில் இட்டார். திருகையைச் சுற்றி கோதுமையை அரைக்கத் தொடங்கினார். பிச்சை எடுத்து வாழ்ந்து, எவ்வித உடைமையும் சேமிப்பும் அற்ற இவர் கோதுமை மாவு அரைக்க வேண்டிய அவசியமென்ன என்றவாறு நினைத்தேன். அங்குவந்த சிலரும் அவ்வாறே எண்ணினார்கள். ஆயின், ஒருவருக்கும் பாபா என்ன செய்கிறார் என்று கேட்கத் துணிவு வரவில்லை.

பாபா மாவரைக்கும் இச்செய்தி உடனே கிராமத்தில் பரவி ஆண்களும், பெண்களும் பாபாவின் செய்கையைக் காணப் பெருந்திரளாக மசூதிக்கு வந்தனர். கூட்டத்திலிருந்த தைரியம் உள்ள நான்கு பெண்மணிகள் வலிய நுழைந்து, பாபாவை ஒருபுறம் ஒதுக்கிவிட்டு, திருகையின் கைப்பிடியைப் பற்றி பாபாவின் லீலைகளைப் பாடியவாறு மாவரைக்கத் தொடங்கினார்.

முதலில் பாபா கடுங்கோபம் அடைந்தார். ஆயின், அந்தப் பெண்மணிகளின் அன்பையும், பக்தியையும் கண்டு மிக்க சந்தோஷம் அடைந்து புன்னகை புரியலானார். அவர்கள் அவ்வாறு அரைத்துக் கொண்டிருக்கையில் “பாபாவுக்கு வீடோ, பிள்ளைகளோ அன்றி அவரைக் கவனிக்க யாருமே இல்லையாதலாலும் அவர் பிச்சை எடுத்து வாழ்ந்தாராதலாலும் அவருக்கு ரொட்டி செய்ய கோதுமை மாவு தேவையிருக்கவில்லை, எனவே இவ்வளவு அதிகமான மாவை என்ன செய்வார்? ஒருவேளை பாபா அன்பாயிருக்கும் காரணத்தால், இம்மாவை நமக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்துவிடுவார்” என்றவாறு எண்ணமிட்டபடி, பாடியவாறே அரைத்து முடித்து, திருகையை ஓரத்தில் நகர்த்திவிட்டு, கோதுமை மாவை நான்கு பிரிவாகப் பிரித்து ஆளுக்கு ஒவ்வொரு பகுதியாக எடுத்துக்கொள்ளத் தொடங்கினார்கள்.

இதுவரை அமைதியாகவும் அடக்கமாகவும் இருந்த பாபா கோபமடைந்து, “பெண்களே! உங்களுக்குப்

பைத்தியம் பிடித்துவிட்டதா? யாருடைய அப்பன் வீட்டுப் பொருளை இவ்வாறு அபகரிக்கிறீர்கள். நீங்கள் தடங்கல் இன்றி மாவை எடுத்துச் செல்வதற்கு நான் முன்னம் உங்களிடம் கடன் பட்டிருக்கிறேனா என்ன? தயவுசெய்து இப்போது இதைச் செய்யுங்கள், இம்மாவை எடுத்துச்சென்று கிராம எல்லைகளில் கொட்டிவிட்டு வாருங்கள்” என்றார். இதைக் கேட்டபின் அவர்கள் வெட்கமடைந்து தமக்குள் ஏதோ முணுமுணுத்துக்கொண்டு கிராம எல்லைக்குச் சென்று பாபா குறிப்பிட்டபடி அங்கே மாவைப் பரப்பிவிட்டார்கள்.

பாபா செய்த இவைகளெல்லாம் என்னவென்று ஷீர்டி மக்களை வினவினேன். காலரா நோய் கிராமத்தில் பரவிக்கொண்டு இருப்பதாயும், இது அதையே எதிர்க்க பாபாவின் பரிசாரமாகும் என்றும் கூறினார். கோதுமை அரைக்கப்படவில்லை, காலராவே அரைக்கப்பட்டு கிராமத்திற்கு வெளியில் கொட்டப்பட்டது. இந்நிகழ்ச்சியின் பின்னர் காலரா மறைந்து கிராம மக்கள் மகிழ்ச்சியுற்றனர். நானும் இவற்றையெல்லாம் அறிந்துகொண்டதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தேன். ஆனால் அதே சமயம் எனக்கு ஆச்சரியம் விளைந்தது. காலராவுக்கும், கோதுமை மாவுக்கும் பூவுலகில் உள்ள ஒற்றுமை யாது? சாதாரணமாக அவைகளுக்கு உள்ள உறவு என்ன? அவை இரண்டையும் எங்ஙனம் இணைக்க முடியும்? இந்நிகழ்ச்சி விவரிக்க இயலாததாய் இருக்கிறது. நான் இதைப்பற்றிச் சிறிது எழுதி என் மனம் நிறைவடையும்வரை பாபாவின் இனிக்கும் லீலைகளைப் பாடுவேன்.

இந்த லீலையைப் பற்றி இவ்வாறாக எண்ணமிட்டபின் என் உள்ளம் மகிழ்ச்சியால் நிறைந்தது. இங்ஙனம் நான் பாபாவின் வாழ்க்கை வரலாறான சத்சரிதத்தை எழுத உணர்ச்சியூட்டப்பட்டேன்.

பாபாவின் அருளுடனும், ஆசியுடனும் இப்பணி வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட்டது என்பதையும் நாமறிவோம்.

மாவரைத்ததன் தத்துவ உட்கருத்து

ஷீர்டி மக்கள் இந்நிகழ்ச்சியை ஒட்டி அமைந்த காரணத்தைத் தவிர வேறு ஒரு தத்துவ உட்கருத்தும் இருப்பதாக நாம் நினைக்கிறோம். சாயிபாபா ஏறக்குறைய அறுபது ஆண்டுகள் ஷீர்டியில் வாழ்ந்தார். இந்நீண்ட காலத்தில் அவர் பெரும்பாலும் தினசரி அரைத்தார். கோதுமையை மாத்திரமன்று பாவங்கள், உள்ளம் - உடல் ஆகியவற்றின் துன்பங்களையும், கணக்கில்லாத் தன் அடியவர்களின் துயரங்களையும் அரைத்துத் தீர்த்தார்.

கர்மம், பக்தி என்ற இரண்டு கற்கள் அவர் திருகையில் இருந்தது. முன்னது கீழ் கல்லாகும். பின்னது மேற் கல்லாகும். பாபா பிடித்து அரைத்த கைப்பிடி ஞானமாகும். சத்துவம், ராஜசம், தாமசம் என்ற முக்குணங்களைச் சேர்ந்த நமது எல்லா உணர்ச்சிகள், ஆசைகள், பாவங்கள், அஹங்காரம் இவைகளை நிகளந்துகளாக்கி முன்னோடி வேலையாக அரைக்கப்பட்டாலன்றி 'ஞானம்' அல்லது 'தன்னை உணர்தல்' என்பது முடியாதென்பது பாபாவின் உறுதியான தீர்ப்பாகும். இக்குணங்களைத் தள்ளிவிடுவது அத்தகைய கடினமானது. ஏனெனில் அவைகள் அவ்வளவு நுட்பமானவை.

கபீரின் ஒரு நிகழ்ச்சியை இது ஞாபகமூட்டுகிறது. ஒரு பெண்மணி சோளத்தை அரைத்துக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்து விட்டு அவர் தன் குரு நிபத்னிரஞ்ஜனரிடம், "திருகையில் இடப்பட்ட சோளத்தைப் போன்று இவ்வுலக வாழ்க்கை என்னும் திருகையாலே நசுக்கப்படும்போது நான் அஞ்சுவதனால் அழுகிறேன்" என்று கூறினார். நிபத்னிரஞ்ஜனர் "பயப்படாதே, நான் செய்வது போல் இத்திருகையில் உள்ள ஞானமென்னும் பிடியைப் பிடித்துக்கொள். அதிலிருந்து நெடுந்தூரம் சென்று திரியாதே. ஆயின் உட்புறமாகத் திரும்பு அப்போது நீ காப்பாற்றப்படுவது நிச்சயம்" என்று பதிலளித்தாராம்.

ஸ்ரீ சாயீயைப் பணிக

அனைவர்க்கும் சாந்தி நிலவட்டும்

அத்தியாயம் - 2

இப்பணியைச் செய்வதன் நோக்கம் - இஃதை மேற்கொள்வதில் உள்ள திறமையின்மையும், துணிவின்மையும் - காரசார விவாதம் - குறிப்பிடக்கூடியதும் முனிவருடைய பட்டமுமான ஹேமத்பந்தை வழங்குதல் - குருவின் அவசியம்.

தம்முடைய மராத்தி மூல நூலின் கடைசி அத்தியாயத்தில் இப்பணியைச் செய்வதற்கு அடிகோலிய காரணங்கள், இதைப் படிப்பதற்குத் தகுதியுடையவர்கள் முதலிய வேறுபல அம்சங்களையும் எடுத்துச் சொன்னார். இந்த அத்தியாயத்திலும் அதையே குறிப்பிடத் தொடங்குகிறார்.

இதை எழுதுவதன் காரணம்

முதலாம் அத்தியாயத்தில் கோதுமை மாவரைத்து, அதை கிராம எல்லைகளில் தூவிவிட்டதன் மூலம் காலரா தொத்து வியாதியைத் தடுத்து அழித்ததான சாயிபாபாவின் அற்புதத்தைக் கண்டோம். நான் சாயிபாபாவின் மற்றும் பல அற்புத லீலைகளைப் பெரும் உள்ளக்கிளர்ச்சியுடன் கேட்டிருக்கிறேன். அக்கிளர்ச்சியே இவ்வழகான பணியாகப் பொங்கி உருவெடுத்தது, சாயிபாபாவின் பெருமையுடைய அற்புதங்களை வரைதலானது, அவருடைய அடியவர்களுக்கு உற்சாகமூட்டுவதாகவும், அறிவுறுத்துவதாகவும் இருப்பதுடன், அவர்களின் பாவங்களையும் நீக்குமாதலினால்தான் நான் சாயிபாபாவின் புனித வரலாற்றையும், அவருடைய

போதனைகளையும் வரையத் தொடங்கினேன். ஞானியின் வரலாறு என்பது தர்க்க சாஸ்திரத்துக்கோ, பட்டிமன்றத்துக்கோ உரியது அன்று. அஃது உண்மையும், பெரியதுமான வழியையே காண்பிக்கிறது.

பணியைச் செய்யத் திறமையின்மையும், துணிவின்மையும்

தாம் இப்பணியைச் செய்யத் தகுதியுடையவர் அல்ல என்று ஹேமத்பந்த நினைத்தார். “எனக்கு நெருங்கிய நண்பனின் வாழ்க்கையே தெரியாது. அப்படியே எனது மனதையும் நான் அறியேன். இவ்வாறிருக்கையில் வேதங்களால் கூறவியலாத ஒரு ஞானியின் வரலாற்றையோ அல்லது அவதாரத்தின் குணங்களையோ நான் எங்ஙனம் எழுதுவேன்? ஒரு ஞானியின் வாழ்க்கையை விவரிக்கும் ஒருவனும் ஞானியாகவே இருக்கவேண்டும். எனவே நான் எங்ஙனம் அவர்தம் புகழை விவரிக்க இயலும்? ஞானியின் வாழ்க்கையை வரைவதென்பது மிகக் கடினமானதாகும். ஒருவன் ஏழ்கடல் ஆழத்தையும் அளவிட்டு விடலாம். துணி ஜோடனைகளால் ஆகாயத்தையும் அலங்கரித்து விடலாம். இது தீரமிக்க செயலாகும் என்று நான் அறிவேன். இது என்னைப் பார்த்துப் பிறர் நகைக்க இடங்கொடுத்துவிடும்” என நான் சாயிபாபாவின் அருளை நாடினேன்.

அடியவர்கள் விரும்பும், வெற்றிகரமாய் முடிவுறும் இப்பணியை மேற்கொள்வதற்கு, ஞானியர்தம் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதுவோரை கடவுள் விரும்புகிறார் என்று மஹாராஷ்டிரத்தைச் சேர்ந்த முன்னோடி கவியும், ஞானியுமான ஸ்ரீ ஞானேஷ்வர் மஹராஜ் என்பவர் எடுத்தியம்பியிருக்கிறார். இப்பணியை ஞானிகள் சங்கல்பிக்கிறார்கள். அடியவன், அம்முடிவை அடைய மறைமுகக் காரணமாகின்றான் அல்லது கருவியாகின்றான். உதாரணமாக சக வருடம் 1700ல் கவிமஹிபதி, ஞானிகளின் வாழ்க்கையை எழுதும் உயர்நோக்கம் கொண்டார். ஞானிகள் அவரைச் சங்கல்பித்து பணியை நிறைவேற்றி வைத்தார்கள். அம்மாதிரியே சக வருடம் 1800ல் தாஸ்கணுவின் சேவையும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

முன்னவர் பக்த விஜயம், ஸந்த விஜயம், பக்த லீலாம்ருத், ஸந்த லீலாம்ருத் என்னும் நான்கு நூல்களையும் பின்னவர் நவீன ஞானியரைப் பற்றி விவரிக்கப்பட்ட பக்த லீலாம்ருத், ஸந்த கதாம்ருத் என்ற நூல்களையும் இயற்றினார்.

பக்த லீலாம்ருத்தின் 31, 32, 33 அத்தியாயங்களிலும், ஸந்த கதாம்ருத்தின் 57ம் அத்தியாயத்திலும் சாயிபாபாவின் சுவையான வாழ்க்கையும் அவரின் அறிவுரைகளும் நன்றாகச் சித்தரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவை சாயிலீலா சஞ்சிகையில் (தொகுப்பு 11,12 & 17) தனியாக பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. படிப்பவர்கள் இவ்வத்தியாயங்களைப் படிக்கக் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். அங்ஙனமே பாந்த்ராவைச் சேர்ந்த திருமதி சாவித்ரிபாய் ரகுநாத் டெண்டூல்கர் பதிப்பித்துள்ள சாயிநாத் பஜன்மாலா என்ற சிறிய அடக்கமான புத்தகத்திலும் சாயிபாபாவின் அற்புத லீலைகள் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தாஸ்கணு மஹராஜும் பல்வேறு இனிய பாடல்களை சாயிபாபா மீது எழுதியிருக்கிறார். குஜராத்தில் அமிதாஸ்பவானி மேதா என்னும் ஷீர்டியைச் சேர்ந்த ஓர் அடியவர் சாயிபாபாவின் சில நிகழ்ச்சிகளைப் பதிப்பித்துள்ளார். தக்ஷிணபிஷ்டா சன்ஸ்தானும் 'சாயிநாத் ப்ரபா'வை சில பதிப்புக்கள் செய்தனர். இவ்வாறு சாயிபாபாவை பற்றிப் பல நூல்கள் இருக்கும்போது இந்த சத்சரிதம் ஏன் எழுதப்படவேண்டும், அதற்கான தேவையென்ன என்றும் எதிர்ப்புக் கேள்விகள் வருகின்றன.

விடை தெளிவானதும், எளியதும் ஆகும். அகன்று ஆழ்ந்த எல்லையற்ற ஓர் பெருங்கடல் போன்று சாயிபாபாவின் வரலாறு உள்ளது. அனைவரும் அதனுள் ஆழ்ந்து மூழ்கி விலைமதிப்பற்ற ஞானம், பக்தி என்ற முத்துக்களை எடுக்கலாம். நல்லுணர்வில் ஊறிக்கிடக்கும் மக்களுக்கு அவற்றைக் கொடுக்கலாம். சாயிபாபாவின் கதைகள், சிறுகதைகள், அறிவுரைகள் ஆகியவை மிகவும் அற்புதமானவை. இவ்வுலக வாழ்க்கையினுடைய துன்பப் பெருஞ்சுமைகளைச் சுமந்து கொண்டிருப்பவர்கள்,

கவலையரல் பீடிக்கப்பட்டோர்கள் ஆகியவர்களுக்கு மன அமைதியையும், மகிழ்ச்சியையும் அவை அளிக்கின்றன. வேத அறிவையொத்த விற்றவிற்புள்ளதும், அறிவூட்டுவதுமான சாயிப்பாபாவின் இப்போதனைகளெல்லாம் கேட்கப்பட்டு நற்சிந்தனை செய்யப்பட்டால் அடியவர்கள் கோரும் 'பிரம்மத்துடன் ஐக்கியமாதல்', 'அஷ்டாங்க யோகம்', 'திரானப் பேரின்பம்' முதலியவற்றைப் பெறுவர். எனவே இந்நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுக்கி எடுக்க எண்ணம் கொண்டேன். அதுவே எனது சிறந்த வழிபாடு ஆகும் என்பதாதலின், சாயிப்பாபாவின் தரிசனத்துக்கு கொடுத்து வைக்காத இவ்வெளிய ஆத்மாக்களின் கண்களுக்கு இந்நிகழ்ச்சித் தொகுப்புகள் பேருவகையாக இருக்கும். எனவே நான் சாயிப்பாபாவின் போதனைகளையும், இயற்கையானதும் எல்லையற்றதுமான தன்னுணர்வுக் கருத்துக்களையும் சேகரிக்க முற்பட்டேன். இப்பணியில் பாபாவே என் உள்ளுணர்வைக் கிளப்பிவிட்டார். உண்மையில் என்னுடைய அஹங்காரத்தை அவர்தம் பாதத்தடியில் சமர்ப்பித்து இம்மை, மறுமை இரண்டிலும் என்னைப் பூரண சந்தோஷமாக்குவார் என்று எண்ணினேன்.

இப்பணிக்கு நானே, எனக்கு அனுமதி அளிக்கும்படி சாயிப்பாபாவைக் கேட்கமுடியவில்லை. பாபாவின் நெருங்கிய அடியவரான மாதவ்ராவ் தேஷ்பாண்டே என்ற ஷாமாவிடம், பாபாவிடம் எனக்காகக் கேட்கும்படி வேண்டிக்கொண்டேன். அவர் எனது எண்ணத்திற்காக பாபாவிடம் வாதாடினார். "இந்த அண்ணா சாஹேப் தங்கள் வரலாற்றை எழுத விரும்புகிறார். நான் ஓர் ஏழைப் பக்கிரி என்று கூறாதீர்கள். ஆயின் நீங்கள் சம்மதித்து அவருக்கு உதவியளிப்பதாகக் கூறினால் அவர் எழுதுவார், அன்றித் தங்கள் திருவடிக் கருணையே இப்பணியை நிறைவேற்றிவிடும். தங்கள் அருள் துணையின்றி எதுவும் வெற்றிகரமாகச் செய்ய இயலாது." சாயிப்பாபா இவ்வேண்டுகோளைத் திருச்செவிமடுத்தவுடன் உருகி, உதி என்னும் திருநீறளித்து ஆசீர்வதித்துத் தன்னுடைய வரம் நல்கும் கரத்தை என் தலைமேல் வைத்து, "இவர்

நிகழ்ச்சிகள், அனுபவங்கள் ஆகியவற்றைத் தொகுத்து குறிப்பெடுத்து வைத்துக்கொள்ளட்டும். நான் இவருக்கு உதவி செய்வேன். அவர் ஒரு புறக்கருவியே ஆவார். என்னுடைய வரலாற்றை நானே எழுதி, என்னுடைய அடியவர்களின் ஆவலைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டும். அவர்தம் அஹங்காரத்தை அறவே களைந்து என்பராதங்களில் சமர்ப்பித்துவிட்டும். வாழ்க்கையில் இங்ஙனம் செய்பவனுக்கே நான் மிகவும் உதவி புரிகிறேன். என்னுடைய வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி என்ன? நான் அவருடைய வீட்டில் 'ஒல்லும் வகையெல்லாம் ஒவாதே' பணிபுரிகிறேன். அவருடைய அஹங்காரம் சிறுதுளியும் எஞ்சியிராமல் அறவே அழிக்கப்பட்டுவிட்டால், நானே அவருட் புகுந்து என் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளை எழுதுவேன். அடியவர் தம் உள்ளங்களில் எனது நிகழ்ச்சிகள், அறிவுரைகள் நம்பிக்கையூட்டும். எளிதில் தன்னை உணரலாம், பேரானந்தப் பெருநிலையையும் அவர்கள் எளிதில் பெறுவார்கள். ஆயின் ஒருவரது சொந்தக் கருத்தையே நிலைப்படுத்தல், மற்றவர் கருத்தை மறுக்கச் செய்யும் முயற்சிகள், ஒரு பொருளின் நன்மை - தீமை இவற்றைப் பற்றிய விவாதங்கள் இருத்தல் கூடாது” என்று பகர்ந்தருளினார்.

‘விவாதம்’ என்னும் சொல்லானது ஹேமத்பந்த் என்னும் பட்டத்தை நான் பெற்ற நிகழ்ச்சியை விவரிக்க கொடுத்து இருந்த வாக்குறுதியை ஞாபகமூட்டுகிறது. அதையே இப்போது கூறுகிறேன். காகா சாஹேப் தீக்ஷித், நானா சாஹேப் சாந்தோர்கர் ஆகியவர்களுடன் நான் நெருங்கிய நட்போடிருந்தேன். அவர்கள் என்னை ஷீர்டிக்குப் போய் பாபாவின் தரிசனத்தைப் பெறும்படி வலியுறுத்தினார்கள். ஆயின் இடையில் கிளம்பிய ஏதோ ஒன்று என்னை ஷீர்டிக்குப் போகவிடாமல் தடுத்தது. லோனாவாலாவில் உள்ள எனது நண்பனின் புதல்வன் காய்ச்சல் அடைந்தான். எனது நண்பன், வைத்தியமுறை மற்றும் வேண்டுதல் முறைகளில் உள்ள எல்லா வழிகளிலும் முயன்றார். ஆயினும் காய்ச்சல் குறையவில்லை. முடிவாகத் தனது குருவை தன் மகனின் படுக்கைக்குப் பக்கத்தில்

அமரவைத்தார். இதுவும் கூடப் பலனளிக்கவில்லை. இதைக் கேள்வியுற்றதும், “என் நண்பனின் பையனைக் காப்பாற்ற முடியாத குருவால் யாது பயன்? குரு நமக்கு எதையுமே செய்ய இயலாதவரானால் நான் ஏன் ஷீர்டிக்குப் போகவேண்டும்?” என்றவாறு எண்ணமிட்டு எனது ஷீர்டி விஜயத்தை ஒத்திப்போட்டேன். ஆயின் தடுக்கமுடியாதது நிறைவேறியே தீரவேண்டும். அஃதென் விஷயத்தில் பின்வருமாறு நடைபெற்றது.

பிராந்திய ஆபீசர் நானா சாஹேப் சாந்தோர்கர் பஸ்ஸீனுக்கு சுற்றுலா போய்க்கொண்டிருந்தார். தானே விலிருந்து தாதருக்கு வந்து பஸ்ஸீனுக்குச் செல்லும் வண்டிக்காகக் காத்துக்கொண்டிருந்தார். இடையில் பாந்த்ராவுக்கு செல்லும் ஒரு வண்டி வந்தது. அதில் அவர் ஏறியமர்ந்து பாந்த்ராவுக்கு வந்து என்னைக் கூப்பிட்டு அனுப்பினார். நான் ஷீர்டி விஜயத்தைக் கைவிட்டது குறித்து என்னைக் கடிந்தார். எனது ஷீர்டி பயணத்தைப் பற்றி நானாவின் வாக்குவாதங்கள் திருப்தியளிக்கக்கூடியதாகவும், உற்சாகமூட்டுவதாகவும் இருந்தன. எனவே நான் அன்றிரவே ஷீர்டி புறப்படத் திட்டமிட்டேன். என்னுடைய சாமான்களைக் கட்டிமுடித்து ஷீர்டிக்குப் புறப்பட்டேன்.

தாதருக்குப் போய் அங்கிருந்து மன்மாட் போகும் வண்டியைப் பிடிக்கத் திட்டமிட்டு, தாதருக்குப் பயணச் சீட்டு பெற்று வண்டியில் அமர்ந்திருந்தேன். வண்டி புறப்பட இருக்கும்போது ஒரு முஸ்லிம் பெரியவர் விரைவாக எனது பெட்டிக்கு வந்தார். எனது மூட்டை முடிச்சுகளைப் பார்த்துவிட்டு “போகும் இடம் என்ன?” என்று கேட்டார். நான் எனது திட்டத்தைக் கூறினேன். பின்னர் அவர் என்னை தாதரில் நிற்காமல் போரிபந்தருக்கே நேராகப் போகும்படியும், ஏனெனில் மன்மாட் மெயில் தாதரில் நிற்காது என்றும் அறிவுறுத்தினார். இவ்வற்புதம் நிகழ்ந்திராவிடின் ஷீர்டிக்குத் திட்டமிட்டபடி அடுத்தநாளே போய்ச் சேராதிருந்திருப்பேன். பல ஐயங்கள் என்னைக் கடுமையாகத் தாக்கியிருக்கக்கூடும். ஆயின் அடுத்தநாள்

காலை 9-10 மணிக்குள்ளாகவே ஷீர்டியை அடைந்தேன். அங்கே பாவ் சாஹேப் எனக்காகக் காத்துக்கொண்டிருந்தார். இது 1910ல் நிகழ்ந்தது. அப்போது யாத்ரீக அடியார்களுக்கு ஒரே ஒரு தங்குமிடம்தான் இருந்தது. அது சாதேவினுடைய வாதாவாகும். குதிரை வண்டியிலிருந்து இறங்கிய பின்னர் பாபாவின் தரிசனம்பெற ஆவலாய் ஏங்கியிருந்தேன். மசூதியினின்று திரும்பிவந்த பெரும் அடியவரான தாத்யா சாஹேப் நூல்கர், சாயிபாபா வாதாவின் மூலையில் இருக்கிறார், முதலில் ஒரு முன்னோடி தரிசனம் செய்துவிட்டு, குளித்தபின் சாவகாசமாகப் பார்க்கலாம் என்று கூறினார். இதைக் கேட்டவுடனே நான் பாபாவிடம் ஓடி சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தேன். எனது மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையில்லை. நானா சாஹேப் சாந்தோர்தர் என்னிடம் கூறியதற்கு அதிகமாகவே கண்டேன். என்னுடைய புலன்களெல்லாம் திருப்தியடைந்தன. நான் பசி தாகத்தை மறந்தேன். சாயிபாபாவின் பாதங்களைத் தொட்டவுடன் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஓர் புத்தம்புதிய வாழ்வையே அவர் எனக்கு அருளியதை உணர்ந்தேன். என்னை இச்செயலில் இடைவிடாமல் தூண்டி சாயிபாபாவின் தரிசனத்திற்கு உதவி புரிந்தவர்களுக்கு கடமைப்பட்டதைக் கருதினேன். அவர்களை உண்மை உறவினர்களாக நினைக்கிறேன். அவர்களுடைய கடனை நான் திருப்பித்தர முடியாது. அவர்களை நினைத்து, அவர்கள் முன் வீழ்ந்து வணங்குகிறேன்.

சாயிபாபாவின் தரிசனத்திலுள்ள நரதனமானது நான் கண்டவாறு, நம்முடைய எண்ணங்கள் மாறுகின்றன, முன்னைக் கருமங்களின் வலிமை அழிக்கப்படுகின்றது, அல்லது பற்றற்ற நிலை அதிகரிக்கின்றது. முன்னைப் பிறவிகளில் செய்த பல நற்கருமங்களால் அத்தகைய சூபதரிசனம் அடையப்படுகிறது. நீங்கள் சாயிபாபாவை கண்டுவிட்டீர்களானால் புறவுலகு எல்லாம் சாயிபாபாவாகத் தோற்றமளிக்கிறது.

சூடான விவாதம்

குருவின் தேவையைப் பற்றி எனக்கும், பாலா சாஹேப் பாடேக்கும் இடையில் ஓர் சூடான விவாதம் நான் ஷீர்டிக்கு வந்த தினத்தன்று நடைபெற்றது. “நம் சுதந்திரத்தை நாம் ஏன் இழக்க வேண்டும், மற்றவர்களிடம் ஏன் சரணாகதி அடைய வேண்டும்” என்று நான் விவாதித்தேன். “நாம் நம்முடைய கடமையைச் செய்ய வேண்டியிருக்கையில் ஏன் குரு தேவைப்படுகிறார்? ஒருவன் தன்னாலான முயற்சிகளைச் செய்து தன்னைத்தானே காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். சோம்பேறியாகத் தூங்குவதைத் தவிர வேறெதையும் செய்யாத ஒருவனுக்கு குரு என்ன செய்துவிட முடியும்?” இங்ஙனம் நான் சுதந்திர எண்ணத்திற்கு வாதாடினேன். பாடே கர்மத்துக்காக (தலைவிதி) வாதாடிக் கூறியதாவது, “நடப்பது நடந்தே தீரும். பெரியோர்கள் எல்லாம் தோல்வியுற்றிருக்கிறார்கள். மனிதன் ஒருவழியில் நினைக்க, தெய்வம் வேறுவழியில் செயல்படுகிறது. உம்முடைய புத்தி சாதூர்யத்தைத் தள்ளிவிடுக. பெருமையும், அஹங்காரமும் உமக்கு உதவாது”. கொள்கைகள், மாறுபாடுகள் இவற்றுடன் இவ்விவாதம் ஒரு மணி நேரத்திற்குமேல் நடைபெற்றும் வழக்கம்போல் ஒரு முடிவும் காணப்படாது முடிவாக களைப்படைந்துவிட்டோம். நானும் மன அமைதியை இழந்தேன். வலிவான சரீர அபிமானம், அஹங்காரம் இவை இல்லாவிடில் விவாதமே இல்லையெனக் கண்டேன். அஹங்காரமே விவாதத்தை வளர்க்கிறது என்று கூறலாம்.

பிறகு நாங்கள் மசூதிக்கு மற்றவர்களுடன் சென்றபோது காகா சாஹேப் தீக்ஷித்தை, பாபா பின்வருமாறு வினவினார். சாதே வாதாவில் என்ன நடந்துகொண்டிருந்தது? விவாதம் எதைப் பற்றியது? என்று கூறி என்னை உற்று நோக்கி மேலும் வினவியதாவது, “ஹேமத்பந்த் என்ன கூறுகிறார்?” இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு நான் மிகவும் ஆச்சரியமடைந்தேன். நான் தங்கியிருந்ததும் விவாதம் நடந்ததுமான சாதே வாதாவானது மசூதியினின்று நல்ல

தூரத்திலிருக்கிறது. சர்வ வியாபியாகவும், அகத்திலிருந்து ஆட்டிவைப்பவராகவும் இல்லாவிடில் எங்களது விவாதத்தை பாபா எங்ஙனம் அறிந்திருக்க முடியும்?

முக்கியமானதும் 'ஞானம்' மிளிர்வதுமான பட்டம்

சாயிபாபா என்னை ஏன் ஹேமத்பந்த் என்னும் பெயரால் அழைக்கவேண்டும் என்று நான் எண்ணமிட ஆரம்பித்தேன். இச்சொல் 'ஹேமத்ரியபந்த்' என்ற வார்த்தையிலிருந்து திருத்தப்பட்டதாகும். இந்த ஹேமத்ரியபந்த் யாதவ அரசவம்சத்தைச் சேர்ந்த ராமதேவ், மஹாதேவ் என்ற தேவகிரி அரசர்களின் புகழ்பெற்ற மந்திரியாவார்.

கல்வி, கேள்வி நிரம்பப்பெற்று, நற்பண்புகள் நிறையப்பெற்ற அவர், ஆன்மிக விஷயங்கள் அடங்கிய 'சதுர்வர்க சிந்தாமணி' மற்றும் 'ராஜ ப்ரஷஸ்தி' போன்ற பல உயர்ந்த நூல்களின் ஆசிரியருமாவார். கணக்குப் பேரேடுகளில் புதியமுறைகளைக் கண்டுபிடித்துப் புகுத்தியவரும் மற்றும் மராத்தியச் சுருக்கெழுத்தின் கர்த்தாவுமாவார். ஆனால் நான் முற்றிலும் மாறுபட்டவன். அறிவற்ற, ஓட்டமற்ற நடுத்தர எண்ணத்தோன். எனவே அந்தப் பட்டம் எனக்கு எதற்காகச் சூட்டப்பட்டது என்பது விளங்கவில்லை. ஆனாலும் அதைக் குறித்துத் தீவிரமாகச் சிந்தித்து அது என் அஹங்காரத்தை அழித்து, பணிவாகவும், அடக்கமுடனும் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே அளிக்கப்பட்டது என நினைத்தேன். விவாதத்தில் எனக்குள்ள புத்தி சாதூர்யத்துக்காகவும் அது எனக்கு வழங்கப்பட்டதாகும்.

எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளை உற்றுநோக்கில், பாபாவினது சொற்கள் (தாபோல்கரை ஹேமத்பந்த் என அழைத்தது) முக்கியமானதும் தீர்க்க தரிசனம் நிறைந்ததும் ஆகும். ஏனெனில் மிகவும் புத்திசாலித்தனமாக சாயி சமஸ்தானத்தின் நிர்வாகங்களைக் கவனித்தது, எல்லாக்கணக்குகளையும் நன்றாக வைத்திருந்தது, முக்கியமானதும் ஆத்மார்த்த விஷயங்களான ஞானம், பக்தி, அவாவின்மை, 'நான்' தன்மையை சரணமிடுதல், தன்னையுணர்தல் போன்றவற்றைக் குறிக்கும் சாயி

சத்சரிதம் என்ற அத்தகைய சிறப்பான நூலின் ஆசிரியராகவும் இருந்ததைக் காண்கிறோம்.

குருவின் தேவையைப்பற்றி

ஹேமத்பந்த், பாபா இவ்விஷயத்தைப்பற்றி என்ன சொன்னார் என்று எவ்விதக் குறிப்பும் விட்டுவைக்கவில்லை. ஆனால் காகா சாஹேப் தீக்ஷித் இவ்விஷயத்தை தனது குறிப்புக்களில் பதிப்பித்துள்ளார். ஹேமத்பந்தின் சாயிபாபா சந்திப்பின் அடுத்த நாளில், பாபாவிடம் காகா சாஹேப் தீக்ஷித் சென்று தான் ஷீர்டியை விட்டுப்போக வேண்டுமா எனக்கேட்டார். பாபா “ஆம்” என்றார். பிறகு “எங்கே போவது” என யாரோ கேட்டார். பாபா “உயர்.. மேலே..!” என்று கூறினார். அம்மனிதர் “வழி எப்படிப்பட்டது” என பாபாவிடம் வினவினார். பாபா கூறினார், “அங்கே போவதற்குப் பல வழிகள் உள்ளன. இங்கிருந்தும் (ஷீர்டியிலிருந்தும்) ஒரு வழி உள்ளது. பாதை கடினமானது. புலிகளும், ஓநாய்களும் வழியிலுள்ள காடுகளில் உள்ளன”. நான் (காகா சாஹேப் தீக்ஷித்) கேட்டேன், “ஒரு வழிகாட்டியை நாம் அழைத்துச் சென்றால் என்ன?” அதற்கு பாபா கூறினார், “அப்போது கடினம் இல்லை. புலி, ஓநாய், படுகுழிகள் முதலியவற்றிலிருந்து உன்னை விலக்கி, உன் குறிக்கோளை அடைய நேரடியாக அழைத்துச் செல்வார். வழிகாட்டி இல்லையென்றால் காடுகளில் நீ காணாமல் போகலாம் அல்லது படுகுழியில் விழும் அபாயம் இருக்கிறது.”

இந்நிகழ்ச்சியின்போது தாபோல்கரும் அறை அருகே இருந்தார். இதுவே குரு அவசியமா என்னும் விவாதத்திற்கு பாபாவின் பதில் என்று எண்ணினார். ஒரு மனிதன் சுதந்திரமானவனா அல்லது கட்டுப்பட்டவனா என்னும் விவாதம் ஆன்ம விஷயங்களில் உபயோகமில்லை என்றும், இவ்வத்தியாயத்தின் மராத்தி மூலப்பதிப்பில் விளக்கப்பட்டபடி பெரிய அவதாரங்களான ராமர், கிருஷ்ணர் முதலியோர் தமது குருக்களான வசிஷ்டர், சாந்தீபனி ஆகிய முனிவர்களிடம் தன்னையறிவதற்காக சரணடைந்தார்கள் என்றும், குருவினுடைய

உபதேசத்தினாலேயே பரமார்த்திகம் அடையப்படுகிறது என்றும், நம்பிக்கையும் - பொறுமையுமே அத்தகைய முன்னேற்றத்திற்குத் தேவையான நற்பண்புகளாம் என்பதுமே பாபாவின் திருக்குறிப்பாம்.

ஸ்ரீ சாயியைப் பணிக

அனைவர்க்கும் சாந்தி நிலவட்டும்

